

Chișinău, str. Kiev, 3 Republica Moldova
MD-2068, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

Chisinau, Kiev 3, street, Republic of Moldova
MD-2068, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

Dosarul nr.3-416/2021

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușeanu 28

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), Judecător Vitalii Ciumac, în scopul asigurării examinării cauzei civile nr.3-416/2021 intentate la cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de Valeriu Popa împotriva Autorității Naționale de Integritate a Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative, Vă expediază sesizarea Curții Constituționale pe marginea cererii de ridicarea a excepției de neconstituționalitate înaintată de avocatul reclamantului Eugeniu Glușcenco.

Anexe: - copia încheierii din 07.12.2021 prin care s-a admis cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate pe 2 file;

- sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate pe 9 file, cu anexe pe 11 file;

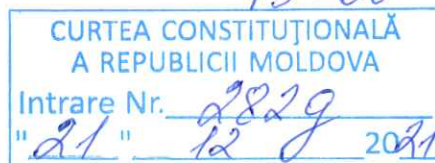
- copia mandatului avocatului Eugeniu Glușcenco, pe 2 file;

- copia cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, pe 3 file;

- copia cererii de chemare în judecată, pe 40 file.

Judecătorul Judecătoriei Chișinău
(sediul Rîșcani)

Vitalii Ciumac

SESIZARE PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

a prevederilor

Legii nr. 132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și a
Legii nr. 133 din 17.06.2016 privind declararea averii și a intereselor personale
(omisiunea legiuitorului de a reglementa termenul de prescripție)

26 NOIEMBRIE 2021

A. Autorul excepției de neconstituționalitate¹**A.1. Persoană fizică****1. Nume: POPA****2. Prenume: Valeriu**

5. Reprezentant: avocat Eugeniu Glușcenco

¹ Aici, autorul excepției de neconstituționalitate va alege rubrica relevantă, ștergându-le pe celelalte.

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun²

La 15.02.2021 reclamantul Popa Valeriu a înaintat acțiune împotriva pârtei Autoritatea Națională de Integritate privind anularea actului administrativ prin care, reclamantul solicită anularea actului de constatare nr. 19/12 din 28.01.2021 emis de către Sergiu Popa, inspector de integritate din cadrul Inspectoratului de Integritate al Autorității Naționale de Integritate.

Pârta, prin actul de constatare a constatat că reclamantul, Valeriu Popa, primar al or. Sîngera, mun. Chișinău, a încălcat regimul juridic al conflictului de interese, fiindu-i aplicate sancțiuni inclusiv de inițiere a procedurii de revocare din funcția de primar și de decădere din dreptul de a exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică, inclusiv funcția de primar, cu excepția altor funcții electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării sau destituirii din funcție sau din data rămîinerii definitive a actului de constatare, ori din data rămîinerii definitive și irevocabile a hotărîrii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interese.

Conflictului de interese pentru care a fost sancționat reclamantul, în opinia pârtei, constă în faptul că la 02.01.2020 Popa Valeriu, în calitate sa dublă de proprietar al mijlocului de transport de model Honda Stream, anul producerii 2002 și de primar al or. Sîngera, mun. Chișinău, a semnat contractul nr. 9b/20 prin care a predat autoturismul personal în folosința gratuită Primăriei or. Sîngera, pe un termen de pînă la 31.12.2020, în scopul asigurării unei activități eficiente a primarului și a aparatului primarului or. Sîngera, ținînd cont de faptul că în competența acestora intră – pe lîngă orașul Sîngera – și satele Dobrogea și Revaca.

Nici Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr. 132 din 17.06.2016, nici Legea privind declararea averii și a intereselor personale nr. 133 din 17.06.2016, aplicabile speței, nu conțin norme juridice care să instituie termenele de prescripție de tragere la răspundere sau de aplicare a sancțiunilor pentru încălcarea acestor legi.

Prin Legea pentru modificarea unor acte normative nr. 244 din 16.12.2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 353-357 din 22.12.2020, în Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate nr. 132 din 17.06.2016, a fost introdus art. 41¹ cu următorul conținut: „Sancțiunea de încetare a mandatului, a raporturilor de muncă sau de serviciu pentru încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor poate fi aplicată în termen de un an de la data la care a fost admisă încălcarea.”.

² Această parte a formularului trebuie să conțină un rezumat al informațiilor pertinente referitoare la cauza dedusă judecării instanței de drept comun, i.e. instanței în fața căreia sau de care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate

La 21.12.2020, însă, prin Decizia nr. 149 (dosarul nr. 209a/2020) Curtea Constituțională a suspendat acțiunea Legii nr. 244 din 16.12.2020 pentru modificarea unor acte normative.

La 21.09.2021 Curtea Constituțională a declarat neconstituțională Legea nr. 244 din 16.12.2020 pentru modificarea unor acte normative, respectiv, prevederile cu privire la prescripția aplicării sancțiunilor pentru încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese.

În redacția Legii din momentul emiterii actului de constatare, precum și în redacția actuală, aplicarea sancțiunilor pentru încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor comportă un caracter infinit, fapt care denaturează complet conceptul acțiunii în timp a legii, precum și prescriptibilitatea tragerii la răspundere, care de altfel există chiar și în domeniul procesual-penal.

C. Obiectul sesizării³

Verificarea constituționalității prevederilor Legii nr. 132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și a Legii nr. 133 din 17.06.2016 privind declararea averii și a intereselor personale în partea omisiunii legiuitorului de a reglementa termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere pentru încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese și pentru aplicarea sancțiunii de revocare din funcția deținută și de decădere din dreptul de a exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție⁴

Articolul 1

Statul Republica Moldova

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

³ În această parte a formularului se vor menționa prevederile contestate în fața Curții Constituționale, potrivit competenței sale *ratione materiae*. Aceste prevederi trebuie să fie aplicabile la soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

⁴ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta de ce consideră aplicabil unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție, adică va argumenta dacă există o ingerință în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție.

Deși articolului 1 din Constituție, comportă un caracter general și obligatoriu, stă la baza oricăror reglementări și nu poate constitui repere individuale și separate, suntem nevoiți să invocăm articolul respectiv în coroborare cu art. 23 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, or, exigențele statului de drept presupun inter alia asigurarea legalității și a certitudinii juridice (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, §41).

Principiul legalității și al certitudinii juridice este esențial pentru garantarea încrederii în statul de drept și constituie o protecție împotriva arbitrarului. Așadar, asigurarea și respectarea acestor principii obligă statul să edicteze într-o manieră clară și previzibilă normele adoptate.

În Hotărârea nr. 26 din 23.11.2010, Curtea a reținut că: *„Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art. 23 din Constituție [...].”*

Totodată, Curtea Europeană în jurisprudența sa a subliniat importanța asigurării accesibilității și previzibilității legii, instituind o serie de repere, pe care legiuitorul trebuie să le aibă în vedere pentru respectarea acestor exigențe.

Astfel, Curtea Europeană a menționat că nu poate fi considerată „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite individului să-și corecteze conduita. În special, o normă este previzibilă atunci când oferă o anumită garanție contra atingerilor arbitrare ale puterii publice (cauza Amann v. Elveția, hotărârea din 16 februarie 2000, §56). Testul preciziei legii impune ca legea, în situațiile în care oferă o anumită marjă de discreție, să indice cu suficientă claritate limitele acesteia (cauza Silver și alții v. Regatul Unit, hotărârea din 25 martie 1983, §80).

În acest context, conținutul actului normativ trebuie să-i permită persoanei interesate să prevadă în mod rezonabil conduita pe care trebuie să o adopte, claritatea și previzibilitatea fiind elemente *sine qua non* ale constituționalității unei norme.

Articolul 54
Restrângerea exercițiului unor drepturi
sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidentiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Legea nr. 132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și Legea nr. 133 din 17.06.2016 privind declararea averii și a intereselor personale instituie temeiurile răspunderii pentru încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese, fără a stabili, însă, termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere și aplicarea sancțiunilor. Acest fapt generează o situație de incertitudine pentru persoanele ce au admis un eventual conflict de interese, ele fiind lipsite de beneficiile principiului securității raporturilor juridice, or, chiar și după scurgerea unei perioade foarte lungi de timp, ani or chiar zeci de ani, ele putînd fi trase la răspundere.

De asemenea, articolul 54 din Constituție cere ca restrîngerile drepturilor prevăzute de lege să respecte standardul calității.

De menționat, că nu este eronat, în sine, ca statul să aplice diferite sancțiuni, totuși, persoanele în privința cărora sunt aplicate trebuie să aibă parte de garanții. Astfel, previzibilitatea legii este în strînsă legătură cu garanțiile unui proces echitabil, care sunt concepute pentru a evita plasarea unei persoane, pentru o perioadă îndelungată, într-o stare de incertitudine referitoare la situația sa (a se vedea *Nakhmanovich v. Rusia*, 2 martie 2006, § 89; *Hajibeyli v. Azerbaidjan*, 10 iulie 2008, § 51).

În acest, sens, constatăm că lipsa prevederii unui termen în interiorul căruia, statul poate trage la răspundere subiectului declarării intereselor personale în conformitate cu Legea cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și Legea privind declararea averii și intereselor personale, constituie o omisiune legislativă contrară Constituției. Tocmai această omisiune este cea care generează, *eo ipso*, încălcarea dreptului constituțional al persoanei de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În timp ce instituirea unui asemenea termen va asigura un echilibru corect între interesul public și cel individual.

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție⁵

La adoptarea Legii nr. 132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și a Legii nr. 133 din 17.06.2016 privind declararea averii și a intereselor personale legiuitorul nu a ținut cont de limitarea, prin analogie, a termenului în care persoana poate fi trasă la răspundere și îi pot fi aplicate sancțiuni. Aspectul prin prisma căruia urmează a fi verificată constituționalitatea articolului menționat *supra*, se referă la lipsa unei reglementări privind termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere și aplicarea sancțiunilor.

Menționăm că sancțiunea de revocare a mandatului de primar ca sancțiune disciplinară după natura sa este similară sancțiunilor penale sau contravenționale, dar care în schimb pot fi aplicate doar în interiorul unor anumite termene de prescripție – de tragere la răspundere sau de aplicare a sancțiunii. Astfel, remarcăm că sancțiunea pentru încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese nu este limitată în timp și poate fi aplicată la infinit.

Prin urmare, ținând cont de faptul că legislația națională nu prevede un termen de decădere în interiorul căreia sancțiunea respectivă să poată fi aplicată, suntem în prezența unei norme care nu întrunește criteriile de calitate a legii.

Prin modalitatea de reglementare conținută în norma vizată, legiuitorul a neglijat normele tehnicii legislative și a depășit vădit atât previzibilitatea normei, cât și faptul că legile pot stabili drepturi și obligații care, însă, nu pot deroga de la garanțiile fundamentale, motiv pentru care, norma este contrară cu art. 23 din Constituție, care statuează obligația statului de a garanta fiecărui om dreptul de a-și cunoaște drepturile și obligațiile.

Este necesară instituirea termenului de prescripție în interiorul căruia să poată fi aplicate sancțiunile prevăzute de Legea nr. 132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și Legea nr. 133 din 17.06.2016 privind declararea averii și a intereselor personale, și anume, în condițiile termenului general de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

Suplimentar, Legile supuse criticii nu corespund jurisprudenței constante a Curții Constituționale în partea ce ține de calitatea legii. Or, în jurisprudența sa, Înalta Curte a stabilit că, pentru a exclude orice echivoc, textul legislativ trebuie să fie formulat în mod clar și intangibil, fără dificultăți de ordin sintactic și pasaje

⁵ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta, după caz, de ce consideră că îi este încălcat unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție. Este recomandabil ca acesta să urmeze, în argumentarea sa, următorii pași: (1) dacă ingerința în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție este prevăzută de lege; în caz afirmativ, (2) dacă ingerința urmărește realizarea unui scop legitim permis de Constituție; în caz afirmativ, (3) dacă există o legătură rațională între ingerința și scopul legitim urmărit; în caz afirmativ, (4) dacă ar putea fi instituite alte măsuri legislative la fel de eficiente și mai puțin intruzive pentru dreptul/drepturile fundamentale în discuție; în caz afirmativ, (5) dacă ingerința este proporțională cu scopul legitim urmărit.

obscure (a se vedea, *mutatis mutandis*, HCC nr. 6 din 10.03.2020, DCC nr. 49 din 31.05.2018, DCC nr. 115 din 31.10.2019, DCC nr. 3 din 16.01.2020).

De altfel, exigențele preeminenței dreptului comun impun, *inter alia*, asigurarea legalității și a certitudinii juridice. Calitatea legii constituie o condiție vitală pentru menținerea securității raporturilor juridice și ordonarea eficientă a relațiilor sociale (a se vedea HCC nr. 21 din 22.06.2016). În acest sens, art. 23 alin. (2) din Constituție implică adoptarea de către legiuitor a unor legi accesibile și previzibile, care oferă garanții împotriva eventualelor abuzuri.

În paralel se atestă și afectarea principiului securității juridice, potrivit căruia cetățenii urmează a fi protejați „contra unui pericol care vine chiar din partea dreptului, contra unei insecurități pe care a creat-o dreptul sau pe care acesta riscă s-o creeze”, așa cum afirmă doctrina. Totodată, CtEDO a subliniat în jurisprudența sa (cauza *Marcks împotriva Belgiei*, 1979) importanța respectării principiului securității juridice, considerat ca fiind în mod inerent atât dreptului Convenției, cât și dreptului comunitar.

La fel, CtEDO a atenționat în repetate rânduri asupra faptului că este necesar ca, în procesul legislativ și jurisdicțional, legea să fie supusă controlului sub aspectul clarității și previzibilității (cauzele *Holomiov împotriva Moldovei 1*, *Boicenco împotriva Moldovei* ș.a.). Astfel, CtEDO a atras atenția asupra necesității de a examina „dacă însăși legislația internă este în conformitate cu Convenția, inclusiv cu principiile generale prevăzute sau sugerate de aceasta”. În acest sens CtEDO a stabilit că restrîngerile aplicate de lege trebuie „să fie clar definite și ca însăși legea să fie previzibilă atunci când este aplicată, încît ea să corespundă standardului de „legalitate” stabilit de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, un standard care cere ca legea respectivă să fie suficient de exactă, încît să permită unei persoane – în caz de necesitate, cu o consultare adecvată – să prevadă, într-o măsură rezonabilă, ținînd cont de circumstanțe, consecințele pe care o anumită faptă le poate avea” (a se vedea: *Steel ș.a. împotriva Marii Britanii*, hotărîre din 23 septembrie 1998).

F. Lista documentelor relevante⁶

1. Informația de pe pagina *web* oficială a Parlamentului Republicii Moldova, referitoare la proiectul de Lege pentru modificarea unor acte normative nr. 244 din 16.12.2020 (inclusiv Raportul, Nota informativă).

⁶ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va enumera documentele relevante (extrasul cu prevederile normative contestate, alte hotărâri sau decizii ale Curții Constituționale cu un obiect similar, alte hotărâri sau decizii cu obiect similar pronunțate de alte curți constituționale, jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, studii de drept comparat), pe care le va anexa.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării⁷

Subsemnatul declară pe propria onoare că informațiile expuse în prezenta sesizare sunt veridice.

Avocat**Eugeniu GLUȘCENCO**

⁷ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va declara pe propria sa onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, semnând la final.

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2021

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
Instanța de judecată în componența
Președintele ședinței, judecător
Grefier

Vitalii Ciumac
Sandra Tocilă

Examinînd în ședință de judecată publică cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate înaintată de avocatul Eugeniu Glușcenco în interesele reclamantului Valeriu Popa în cadrul examinării acțiunii în contencios administrativ intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Popa împotriva Autorității Naționale de Integritate cu participarea terțului Fedosii Cavcaliuc și Ion Duca privind anularea actului de constatare nr.19/12 din 28.01.2021,

a c o n s t a t a t:

Pe rolul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) se află în examinare cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de Valeriu Popa împotriva Autorității Naționale de Integritate cu participarea terțului Fedosii Cavcaliuc și Ion Duca privind anularea actului de constatare nr.19/12 din 28.01.2021.

În cadrul ședinței de judecată avocatul reclamantului, avocat în bază de mandat Eugeniu Glușcenco a înaintat o cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a Legii nr.132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și a Legii nr.133 din 17.06.2016 privind declararea averii și a intereselor personale în partea omisiunii legiuitorului de a reglementa termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere pentru încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese și pentru aplicarea sancțiunii de revocare din funcția deținută și de decădere din dreptul de a exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică. Solicită avocatul părții reclamante admiterea cererii și transmiterea sesizării formulate Curții Constituționale pentru examinare.

În ședința de judecată reprezentantul pîrîtului Autoritatea Națională de Integritate, reprezentat în bază de procură Nichita Negruță, a solicitat respingerea cererii depuse ca fiind una neîntemeiată.

În cadrul ședinței de judecată terțul Ion Duca a solicitat respingerea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate ca fiind una neîntemeiată or partea reclamantă intenționat înaintează mai multe cereri ceea ce duce la tergiversarea examinării cauzei.

Terțul Fedosii Cavcaliuc, fiind citat în mod legal despre data și ora ședinței de judecată, nu s-a prezentat, instanța de judecată constatînd ca posibilă examinarea cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate în lipsa acestuia.

Audiînd părțile pe dosar, studiînd materialele cauzei instanța de judecată, ajunge la concluzia că cererea înaintată de avocatul Eugeniu Glușcenco în interesele reclamantului Valeriu Popa este una întemeiată și urmează a fi admisă din următoarele considerente.

Conform art.195 din Codul Administrativ, procedura acțiunii în contenciosul

administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art.169-171.

Conform art.121 din Codul de Procedură Civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate. Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile. Dacă nu sînt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin.(2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei. Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

Instanța reține că, potrivit normelor de drept enunțate, sesizarea Curții Constituționale este admisibilă numai în cazul în care actul normativ este aplicat sau urmează a fi aplicat, conform opiniei instanței, în pricina concretă pe care o examinează.

Conform hotărârii Curții Constituționale nr.15 din 06.05.1997 cu privire la interpretarea art.135 al.1 lit.g) din Constituția Republicii Moldova, excepția de neconstituționalitate exprimă o legătură organică, logica între problema de constituționalitate și fondul litigiului principal. Ea poate fi invocată ca incident din inițiativa părților sau din oficiu de către instanța de judecată. Elementele principale ale excepției de neconstituționalitate sînt: necesitatea efectuării unui control de neconstituționalitate; existența raportului triunghiular între partea aflată în proces, ale cărei drepturi sau interese au fost eventual lezate printr-o normă neconstituțională, instanța de judecată, în fața căreia se invocă neconstituționalitatea și Curtea Constituțională chemată să soluționeze excepția de neconstituționalitate; obiectul excepției de neconstituționalitate.

În acest sens instanța reține că în cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate s-a invocat neconstituționalitatea prevederilor Legii nr.132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și a Legii nr.133 din 17.06.2016 privind declararea averii și a intereselor personale în partea omisiunii legiuitorului de a reglementa termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere pentru încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese și pentru aplicarea sancțiunii de revocare din funcția deținută și de decădere din dreptul de a exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică în sensul corespunderii acestora cu prevederile art.1, art.23, art.54 din Constituția Republicii Moldova.

Totodată instanța conchide că potrivit art.12¹ CPC, pentru invocarea excepției de neconstituționalitate, legătura logică și indispensabilă între fondul litigiului și normele de drept ale căror constituționalitate s-a solicitat să fie verificată, este susținut în speță.

Corespunzător, reieșind din faptul întrunirii condițiilor cumulative obligatorii stipulate la pct.82 din Hotărârea Curții Constituționale din 09.02.2016 pentru a fi posibilă sesizarea Curții Constituționale, instanța conchide de a admite cererea avocatului Eugeniu Glușcenco înaintată în interesele reclamantului Valeriu Popa privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, or în cazul deferit judecării, instanța de judecată se va conduce și va aplica la soluționarea cauzei inclusiv și prevederile Legii nr.132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și a Legii nr.133 din 17.06.2016 privind declararea averii și a intereselor personale.

În temeiul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.195, art.230 din Codul Administrativ, art.12¹ alin.1, 2 din Codul de Procedură Civilă, instanța de judecată,

DISPUNE :

Se admite cererea avocatului Eugeniu Glușceno înaintată în interesele reclamantului Valeriu Popa.

Se sesizează Curtea Constituțională privind controlul constituționalității prevederilor Legii nr.132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate și a Legii nr.133 din 17.06.2016 privind declararea averii și a intereselor personale în partea omisiunii legiuitorului de a reglementa termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere pentru încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese și pentru aplicarea sancțiunii de revocare din funcția deținută și de decădere din dreptul de a exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică.

Încheierea separat nu se supune nici unei căi de atac, dar poate fi atacată o dată cu fondul cauzei.

Președinte de ședință, judecător

Vitalii Ciumac